

на инородеца и т. н., който по такъв начин става по-свой, по-желан, по-приемлив със собствеността и властта си над тези (желани, референтни от „другия“ – българина, циганина и пр.) признаци, черти, качества, добродетели и свойства.

В подобни случаи не се поставя въпросът дали изобщо, в каква степен, форма и мащаб подобни признаци, черти, добродетели и качества действително или само илюзорно се легитимират в предразсъдъчния образ на „чуждия“, на чужденеца и т. н. Важното тук е, че между реалния, идеалния, възможно допустимия, дължимия и др. ипостаси на етничния „Аз-образ“ или на етничния образ на „другия“ (по-добрия чужденец) съществуват сложни, противоречиви и конфликтни взаимоотношения. И в зависимост от характера и спецификата на конкретната социална ситуация един или друг, или няколко от тези ипостаси могат да „изплуват“ като доминиращи на повърхността на етничния предразсъдъчен образ.

Следователно „чуждият“, „другият“ може да стане и да бъде „по-свой“, а „своят“, „нашите“ могат да се отличават с повече „чуждост“ на базата на наличие на съответни преферирани или на отсъствие на дискредитиращи характеристики в етничния профил. Всичко това не променя по същество предложената по-напред схема за интерпретиране на етничния предразсъдък, нито пък отрича или омаловажава неговата негативна функционално-инструментална специфика. Тъкмо напротив, то само още повече, макар и от по-друг ъгъл на зрение, подчертава, че конфликтността между „свои“ и „чужди“ може да продължава да протича. Тя може да се прикрива и разкрива чрез инжектирането на едни или други фаворизиращи или дискредитиращи представи и оценки не само и единствено, не еднозначно и всеизчерпващо в пределите на собствената, „своята“ територия. Тя може да се лишава от правото си на живот или поне на равностойност в „отечествените територии“ на „другия“, на „чуждия“. Нещо повече, чрез инжектирането на тези представи и оценки (като качествени и количествени атрибути) у „другия“, „чуждия“ по завоалиран начин да подсказва и изконното, сакралното, желаното, идеално преследваното, дължимото и пр. състояние. Състояние, което в наличната (отразена в предразсъдъчния образ) характероло-